

[Stensballe.]

1933. Lovforslaget drejer sig efter vor Opfattelse ikke om, hvorvidt der skal ydes Hjælp til værdig trængende arbejdsløse eller ej; men om, hvorledes Socialudgifterne skal fordeles, i hvilket Omfang det skal være Kommunerne, Kasserne og Staten, der skal bære den ene og den anden Part. Men derom er der jo truffet Bestemmelse i den Lovgivning, der gennemførtes i 1933.

Den højtærede Minister udtalte ved første Behandling, at det ikke var et Spørgsmaal om Kommunernes Trang og heller ikke om Kassernes, men at det var et Spørgsmaal om det moralske, hvorvidt man kunde henvide de arbejdsløse til Kommnehjælpen eller ej. Ja, vi maa jo mene, at naar en Lov engang er vedtaget, maa den ske Fyldest. Men det drejer sig altsaa ikke om Støtte til arbejdsløse eller ej, ej heller, om der vises de arbejdsløse en kold Skulder eller ej; der er ikke Tale om at forringe Kaarene for de arbejdsløse, thi Reglerne om Kommnehjælpens Uddeling giver jo de værdig trængende arbejdsløse Adgang til denne Understøttelse, som vi sammen med Regeringspartierne var med til at gennemføre i 1933. Det, der er Tale om, er, som den højtærede Minister ogsaa udtalte ved første Behandling, hvorvidt de arbejdsløse skal have Hjælp udbetalt gennem Arbejdsløhedskasserne som en yderligere Hjælp ud over den forsikringsmæssige eller gennem Kommunerne, og om Staten skal bære en større eller mindre Del deraf eller ej, om Kasserne skal bære en større eller mindre Del deraf eller ej, eller om Kommunerne skal det, men de arbejdsløse er under alle Forhold sikrede, de har deres Ret sikret, bedre end i de fleste andre Lande, maaske endogsaa bedst.

Jeg saa da ogsaa forleden Dag, at Socialministeren har fundet andre Veje til at yde Kommunerne Hjælp; jeg tænker her paa Udsættelsen af Refusionen for Arbejdsløshedshjælpen, Fortsættelseshjælpen og den ekstraordinære Arbejdsløshedshjælp, som blev bevilget i Fjor. Alt dette kan dog ikke blive tilstrækkelig Hjælp til Kommunerne. Der er for Tiden en meget stor Beskæftigelse rundt omkring i Fagene, men skal der hjælpes tilstrækkeligt, fyldstgørende, kan det kun ske ved at skabe bedre Vilkaar for Erhvervene, saaledes som jeg har udtalt ved første Behandling, og saaledes som jeg navnlig udtalte det angaaende Landbruget — jeg skal her henvide til mine Udtalelser paa Sp. 402. Jeg tror, at hvis Regeringen havde været villigere til, sammen med Konservativer og Venstre,

at yde mere Støtte til en bedre Fordeling af Mulighederne for Indtjeningsevnen i Landbruget, vilde vi være naaet adskilligt længere frem, end vi er.

Ud fra disse Betragtninger, ud fra den principielle Betragtning, at vi nu vil have Lovene prøvet i deres fulde Udstrækning, saaledes som vi har skrevet i Betænkningen, maa jeg anbefale mit Partis Medlemmer at stemme imod Lovforslaget i Dag.

A. Johansen: I Udvalget er man blevet enig om, at fremsætte en Udtalelse vedrørende det rejste Spørgsmaal om forhøjet Kontingent for visse Klasser af forsikrede, som ikke tilhører nogen Organisation med obligatorisk Forpligtelse, og man har med Hensyn til Spørgsmaalet om Undersøgelse af Arbejdsløshedstallets Størrelse henholdt sig til en af Ministeren afgiven Erklæring. Det er man enedes om, men dermed er Enigheden ogsaa ophørt, og det har ikke været muligt under nogen som helst Form at bevæge de to konservative Partier til at gaa med til noget som helst i Retning af Støtte til de arbejdsløse. Man har, som den ærede Ordfører (Stensballe) for lidt siden sagde, holdt sig til det principielle Standpunkt, at nu har vi engang faaet en Socialreform, vi har faaet vedtaget en Arbejdsløhedsløvslov, og det har været Forudsætningen, at saa kunde der ikke ske mere. Allerede ved første Behandling blev det af Socialministeren slaaet fast, at det Standpunkt har man i hvert Fald ikke fulgt, og det er jo en Kendsgerning, at Loven af 13. December 1933 foruden at være betydelig mere vidtgaaende end det foreliggende Forslag ifølge sin Karakter var en lige saa stor eller større Afgivelse fra det principielle Standpunkt, som Venstre mener sig forpligtet til at være Fortaler for.

Jeg har aldrig oplevet, at nogen Lov, den være sig af en hvilken som helst Art, har kunnet holde til mere end det, den ved sin Vedtagelse var beregnet paa. Jeg vil gerne paa ny erindre om — saa meget kender jeg dog til Rigsdagens Virksomhed ogsaa forud for min Indtræden i dette høje Ting —, at Socialreformen og den dertil knyttede Arbejdsløhedsløvslov ikke blev udarbejdet i 1932. Forud for Socialreformens Tilblivelse er der gaaet et mægtigt Forarbejde, og Grundlaget for dette Forarbejde er økonomiske og beskæftigelsesmæssige Tilstande, som ikke paa nogen Maade ligner dem, der er fulgt efter. Naar man paa en vis Basis har vedtaget en Reform, synes jeg ikke, man kan hævde, at ligegyldigt hvad der senere sker, skal denne Reform kunne